

Vene keel

II kooliaste

6. klass

Õpitulemused

6. klassi lõpetaja

- saab aru igapäevastest väljenditest ja lühikestest lausetest;
- kasutab õpitud väljendeid ja lühilauseid oma vajaduste väljendamiseks ning oma lähiümbruse (pere, kodu, kool) kirjeldamiseks;
- reageerib adekvaatselt lihtsatele küsimustele ja korraldustele;
- on omandanud esmased teadmised õpitava keelega seotud kultuuriruumist;
- rakendab õpetaja juhendamisel varem omandatud õpioskusi ja -strateegiaid;
- seab endale õpieesmärke ning hindab koostöös kaaslaste ja õpetajaga oma saavutusi;
- töötab õpetaja juhendamisel iseseisvalt, paaris ja rühmas.

Keeleoskuse hea tase 6. klassi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
Vene keel	A1.2	A1.1	A1.2	A1.1

Õppesisu

Mina ja teised

II kooliaste: enese ja kaaslaste tutvustus (nimi; rahvus; sugu; vanus; elukoht) ning välimuse kirjeldus (kasv; kehaehitus; juuste ja silmade värv), enesetunne (hea/halb tuju), ühised tegevused sõpradega (mis mulle ja mu sõpradele meeldib teha), viisakusväljendid (kellele mida ja kuidas öelda, kuidas käituda).

Kodu ja lähiümbrus

II kooliaste: pereliikmete ja lähisugulaste tutvustus (nimi, vanus, sugu) ning iseloomustus (amet, tegevusala, huvid); kodu asukoha lühikirjeldus (riik, linn/maakoht, mõni iseloomustav omadussõna).

Kodukoht Eesti

Igapäevaelu. Õppimine ja töö

Päevakavajärgsed tegevused kodus, koolis (päevaplaan, kellaajad, õppeained, õppevahendid jmt); peamiste söögikordade nimed (hommik, lõuna, õhtu) ja mõned olulisemad söögid-joogid (kohv, tee, võileib, helbed jmt).

Vaba aeg

Lihtsamad tegevused ja eelistused (lugemine, muusika kuulamine, rattasõit, lemmiktoit, lemmikloom jmt).

Lõiming

- Ühiskonnaõpetus: kommunikatsioonivõimalused, traditsioonid (peres, koolis, kodukohas), Euroopa riigi, Eesti naaberriigid; elukutsed.
- Loodusõpetus: looduse ilu ja erilise märkamine, aastaajad
- Informaatika: info otsimine internetist.
- Kunst: postri valmistamine, lemmikmuinasjututegelase joonistamine, tunniplaani tegemine
- Ajalugu: Eesti tähtpäevad, kombed Eestis ja riigis, kus kõneldakse õpitavat keelt.
- Emakeel: lühiesitluse koostamine, tähestikuline loend.
- Karjääriõpetus: ametite kirjeldused;
- Kehaline kasvatus: erinevad spordialad.
- Matemaatika: arvsõnad ja nende kasutamine.
- Muusika: õpitava keele lastelaulud

Õpitulemuste saavutamine

B-võõrkeele õpetamisel tuleb meeles pidada, et õpilasel on juba vähemalt ühe võõrkeele õppimise kogemus, mis võimaldab omandatu üle kanda uue võõrkeele õppimisele. Õpilase east lähtuvalt on õpetuses oluline mängulisus. Rõhk on kuulamisel ning rääkimisel. Õpilased õpivad eristama võõrkeele häälikuid, sõnarõhku ja lauseintonatsiooni ning omandavad õige hääldusaluse. Selleks kasutatakse muuhulgas (rütmi)salme ja laule. Kuulamisel kasutatakse põhiliselt adapteeritud ja õpiotstarbelisi tekste, nt lühidialoogid ja -monoloogid. Õpetaja julgustab õpilasi analoogia põhjal kasutama õpitud väljendeid ja lühilauseid. Loetakse ja kirjutatakse peamiselt seda, mis on suuliselt omandatud. Õpitu kinnistamine tagatakse süstemaatilise kordamise ja eelnenud materjaliga seostamise teel. Õpetaja tutvustab õpetatava keele maa(de)le iseloomulikke kultuuritavasid, nt rahvuspühi, kasutades erinevaid näitlikustamise vahendeid (nt filmilõigud, muusikavideod) ². Metoodiliste võtete valikul lähtutakse eakohasusest.

Osaoskuste arendamiseks sobivad

- kuuldu põhjal pildi joonistamine või täiendamine;
- sobitusülesande lahendamine (pildi vastavus kirjeldusele);
- mudeli järgi dialoogi esitamine;
- rääkimine pildi alusel;
- häälega lugemine;
- laulude ja luuletuste esitamine;
- lihtsa faktilise info leidmine tekstist;
- mudeli järgi kirjutamine;
- õpikusõnastiku kasutamine.

Õpioskuste areng, õpimotivatsioon

Töövõtete valikul arvestab õpetaja, et II kooliastmes vajavad õpilased nii paaris- kui ka rühmatöö ning vahel ka individuaalse töö puhul veel õpetaja täpsustavaid juhiseid.

- Et toetada õpimotivatsiooni ning luua pingevaba õhkkond, tuleb silmas pidada teismelise õpilase huve, elukogemust ning erineva võimekusega õpilaste vajadusi, pakkudes neile parajat pingutust nõudvaid ülesandeid.

Õppeprotsessis on vigade tegemine loomulik. Õpetaja analüüsib õpilaste vigu ning vajadusel korrigeerib oma tegevust.

Õpilase jõupingutusi tuleb tunnustada, kasutamata teistega võrdlemist ning rõhutamata võistlust. hinnete ületähtsustamist tuleb vältida.

Õpilast tuleb suunata märkama oma edusamme ja võrdlema oma saavutusi varasematega.

Ülesanded peavad olema eakohased, õpilane peab mõistma ülesande eesmärki.

Hindamine

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt positiivset õpitulemust, rõhk on sisulisel tagasisidel, mille käigus tõstetakse esile õpilase edusamme. Õpetaja juhib puudustele tähelepanu taktitundeliselt, osutades võimalustele neist üle saada.

Õpilasele tuleb selgitada, et hindamine on õppeprotsessi loomulik osa.

Võõrkeele õppimise algetapil hinnatakse põhiliselt kuulatud tekstist arusaamist ja suulist väljendusoskust.

Eesmärk on, et õpilane õpiks koostöös kaaslaste ja õpetajaga sõnastama seda, mida ta on enda arvates hästi omandanud, mille omandamiseks peab ta veel tööd tegema ja/või milliseid oskusi ta peaks veel endas arendama. Selleks sobivaid töövorme (nt tunni ja/või teema lõpus lühikokkuvõtted, vestlused, eneseanalüüsilehed jmt) on õpilane juba õppinud ja kasutanud I kooliastmes A-võõrkeele õppimisel.

Alguses võib enesehinnanguid anda emakeeles, kuid õpetaja peaks õpilast julgustama ka võõrkeelt kasutama. Oluline on, et kõik õpilased saaksid oma mõtted ja arvamuse välja öelda.